Ч. 332 (13.877). Львів, понеділок 10. грудня 1934. Pocztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. — Конто почт. щадн. 143.322. — Адреса для телеграм: „Діло" Львів. — Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·50 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і залмор. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-28. — В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. — ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Тутка
Morwitan
це найвищий ґатунок!!
Остерігаємо перед лихими виробами!!

Українська Парляментарна Репрезентація у справі неправильностей при стяганні податків.

В останніх часах дістаємо багато жалоб від наших селян, реміснинків, купців і т. д. за неправильне накладання і стягання податків та екзекуційних коштів.

При насиланні цих неправильностей просимо подавати всі факти докладно і вірно, бо тільки з таких фактів зможемо робити належний ужиток.

Прохаємо також насилати ці відомости *негайно* до канцелярії Української Парлям. Репрезентації, Варшава — Сойм, щоб можна їх використати при буджетовій дебаті в соймі.

СЕКРЕТАРІЯТ УКРАЇНСЬКОЇ ПАРЛЯМ. РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ.

Взаїмні обвинувачення Югославії і Мадярщини.

ЖЕНЕВА, 8. 12. ПАТ. Рада Ліги Націй зійшлася вчора пополудні на зібрання, щоби розглянути жалобу Югославії. При столі засіли делеґати Югославії, Мадярщини і Румунії.

МІН. ЄФТИЧ ОБВИНУВАЧУЄ МАДЯРЩИНУ.

Перший зголосився до слова делеґат Югославії мін. Єфтич заявляючи, що югославянський уряд змушений безпосередньо обвинувачувати Мадярщину замість загальникового висувати справу міжнародного поборювання терроризму. Югославянський уряд робить це тому, що терористична акція справді зверталась проти Югославії. Змову зорганізовано і до неї підюджувано на Мадярщині. Змова зверталась проти безпеки і непорушности Югославії. Тому Югославія не може згодитися, щоби акцію звернену проти її непорушности та едности зводити до загальної й абстракційної проблеми. Поставивши так справу югославянський уряд не має ніяких побічних і політичних цілей. Югославянський уряд уже не перший раз звертав увагу, що Мадярщина піддержує терористичну акцію. Одначе інтервенція югославянського уряду була безуспішна. Хоча оба уряди підписали в дні 21. липня ц. р. договір, терористичні акти продовжувано далі. Марсельський атентат розвіяв до решти сподівання Югославії.

ДЕВЯТЬ ЗАКИДІВ.

Мін. Єфтич сформулював таких девять закидів проти мадярської влади:

1) За шість років виконано в Югославії 20 терористичних замахів.

2) Всі замахи виконано недалеко кордонів Мадярщини.

3) Всі атентати виконали терористи, які приїхали з Мадярщини, зброєю та вибуховими матеріялами з Мадярщини.

4) Всі майже арештовані зізнали, що вони переходили вишкіл у спеціяльних таборах на Мадярщині.

5) Слідство закордонної поліції виявило що на Мадярщині вибрано трьох терористів для виконання атентату на короля Олександра; злочинці мали мадярські пашпорти.

6) Мадярський уряд у кількох нотах признався, що на його просторі перебувають терористи; багато терористів перебуває в таборі Янка Пуста; терористи ввели в блуд мадярську владу; два спільники атентату у Марселі перебували на території Мадярщини аж до переходня атентату; третій „пропав" у хвилині, коли югославянський уряд домагався його видачі.

7) Терористи підчас свого побуту на Мадярщині мали мадярські пашпорти.

8) Терористична організація на Мадярщині мала стільки грошей, що такої кількости не могла здобути від приватних джерел. Крім того мали забагато зброї, а її не могли придбати без допомоги влади.

9) По марсельськім атентаті Мадярщина відмовилась співпрацювати над висвітленням джерел змови та устійнення побуту злочинців на Мадярщині.

Цілий югославянський нарід звертається до Ліги Націй в надії, що Рада розслідить цілу справу і сповнить свій обовязок для вдержання миру. Міністер сподіється, що довіря Югославії в успіх інтервенції найвищої організації з міжнародним авторитетом не захитається.

ЧЕХОСЛОВАЧЧИНА І РУМУНІЯ ПІДДЕРЖУЮТЬ ЮГОСЛАВІЮ.

Опісля мін. Бенеш в імені Чехословаччини і мін. Тітулеску в імені Румунії піддержали мін. Єфтича заявляючи, що голос заберуть в дискусії.

ОБОРОНА МАДЯРЩИНИ.

З черги зголосився до слова делеґат Мадярщини Екгардт заявляючи, що важко зберегти зимну кров з уваги на кількатижневу кампанію проти мадярського народу. Екгардт жалувався, що Югославія негайно по атентаті у Марсель виселює мадярів. З кінцем минулого тижня виселила 350 осіб, але це число постійно зростає. Перед Мадярщиною стоять дві можливости: або відповісти репресіями або звернутись до Ліги за інтервенцією. Мадярщина вибрала цю другу можливість.

Екгардт запротестував проти використовування вбивства короля для протимадярської кампанії. Екгардт заповів, що мадярський уряд надішле вині Лізі меморіял з відповідю на закиди Югославії. Опісля Екгардт сформулював так оборону Мадярщини:

1) Мадярські цивільні ні військові уряди не організували хорватських еміґрантів, які мешкали в Янка Пуста, ані не переводили вишколу.

2) Ніколи еміґранти не діставали зброї та муніції від мадярської влади ані не могли здобути її на Мадярщині.

3) Мадярська влада не давала ніколи матеріяльної допомоги хорватським еміґрантам.

4) Хорватські еміґранти не могли леґально здобути мадярські пашпорти.

Мадярщина давала політичним еміґрантам з Югославії тільки азиль. Присуд смерти на короля Олександра видали хорватські еміґранти, але поза кордонами Мадярщини. Суттєвою причиною атентату була внутрішня ситуація Югославії.

З черги турецький міністер закордонних справ Тевфік-Ружді бей домагався в імені балканських держав, щоби Ліга Націй поборювала міжнародній терроризм.

Мін. Тітулеску заявив, що засідання в цій справі годі переривати, доки кожний делеґат не перестудіює документів Югославії і Мадярщини.

Останній говорив мін. Бенеш. Після того засідання перервано до найближчого дня.

Статистика виказує,
що найбільше крадежей і вломів буває в зимових місяцях, тому саме тепер крайня пора обезпечити від крадежі - вломуу своє майно в
Т-ві Взаїмних Обезпечень „Дністер"
у Львові, вул. Руська ч. 20.

Центральний Кооперативний Банк
У ЛЬВОВІ
(у власному домі при вул. Третього Мая ч. 15),
приймає вкладки ощадности.
Конто ПКО. ч. 143.467.

Переворот у міжнародній ситуації.

Львів, 8. грудня 1934.

Те, що тепер діється на заході — робить враження справжнього перевороту. Не є виключене, що всі сподівання і прогнози покажуться фальшивими: таке застереження необхідне, коли пригадати прецеденси з історією і Рапаллья і Льокарна і пакту чотирьох і польсько-німецького спору за „коридор" і стільки інших подій, які — здавалося — ось уже й започаткували нову еру у міжнародній ситуації, на довгі роки стабілізували її або неминуче штовхнули на шлях такого то воєнного конфлікту, що єдино всилі вирішити смертельний спір: тимчасом минав цілком недовгий час і події йшли всупереч заключеним пактам та істнуючим конфліктам. І нині теж годі з цілою певністю твердити, що прийшов кінець явищу пливкости післявоєнних відносин, що міжнародня ситуація прийняла виразне обличчя певного трівкого уґрупування сил. А проте — повторяємо — події з останнього тижня самі собою мають вже характер цілого перевороту.

Промова Болдуїна по суті санкціонуюча доконаний факт німецького збросння, подорож представників французьких комбатантів до Берліна й інтервю їх з Гітлером, фон Рібентропом на бенкеті французьких комбатантів у його честь у Парижі та на авдієнції у мін. зак. справ Лявала, протисовітська промова референта буджету міністерства закордонних справ у французькій палаті громад, промова самого Лявала з пропозицією Німеччині вернутися до Ліги Націй, врешті підписання пакту повного порозуміння між Францією і Німеччиною у всіх спірних справах басейну Сари, прийняття цього протоколу порозуміння у Женеві в атмосфері великої сенсації та при мінорно-опозиційній антинімецькій промові Літвінова, якої ніхто не слухав, і згода Німеччини на висилку до Сарщини на час плебісциту міжнародного корпусу військ (з виключенням бельґійських і совітських) — ось ці факти, які порушили цілий світ. „Париж подає долоню Берлінові", „Великий успіх Гітлера", „Кінець ізоляції Німеччини", „Воскресення пакту чотирьох", „Поворот до політики Бріяна", „Фронт Варшава—Берлін—Париж" — такі і їм подібні наголовки пишаються нині в усій чужинецькій пресі і вони найкраще характеризують ту метушню, що запанувала у світі через згадані закордонні події, і те значіння, яке до них привязує міжнародня публіцистика.

Очевидно, кожну зі згаданих подій зокрема можна пояснювати дуже окремо, далеко не порівнюючи її з такими датами, як відкриття Америки. Ось хочби нпр. порозуміння у справі Сарщини. Легко можна сказати, що це просто була гра великого промислу, що порозумівся тут мета-

Найновіші матеріяли вовняні і шовкові
по найнижчих цінах поручає ф-ма
М. ЕРЛІХГОФ, ЛЬВІВ
Сикстуська 15. Тел. 26-43 36/34 2—4

лурґічний і гутничий промисел французький з німецьким, бо обидва прийшли до переконання, що в даній конюнктурі господарській краще обидва вийдуть на співпраці ніж на ворожій конкуренції. Але коли пригадати, що від часів Льокарна ділили Францію і Німеччину лише дві справи — вимога Німеччини дозброєння і справа Саршини, — що справа Саршини могла бути чудово використана до найбільшого загострення франко-німецьких відносин включно до збройної інтервенції чи нової війни (колиб до цього змагала Франція), що найбільші оптимісти сподівалися щонайвище порозуміння обох сторін щодо техніки переведення плебісциту та щодо забезпечення свободи фанатичним звеличникам гітлерівського режіму і фанатичним його ворогам, які нині всуміш заповняють Саршину, — то підписаний у Римі тишком-нишком протокол порозуміння прийме зовсім інше обличчя: адже весь той протокол складений під кутом повороту Саршини до Німеччини наче вже доконаного факту і всі суттєві точки торкаються стану не підчас- а післяплебісцитового. Франко-німецьке порозуміння у справі Саршини по правді значить те, що Франція не лише з легким серцем погодилася віддати Саршину Німеччині, не лише признала, що сам акт плебісциту, це проста формальність і що глупо булоб навіть припускати можливість плебісцитового висліду у некористь Німеччини, — але ще й створила з тієї спірної політичної території терен господарсько-політичної співпраці. В одному польському часописі читали ми з цього приводу, що текст того протоколу і спосіб, в який ведено тайком франко-німецькі переговори у Римі, робить враження, „наче хтось дуже спішиться усунути цю перешкоду з дороги, що веде до загального франко-німецького порозуміння".

Ми вже вказували на цьому місці, що всупереч запевненням наслідника Барту п. Лявала, що він піде політичними слідами свого попередника, його політика далека від політики пок. Барту. Нині вже видно, що вона радше протилежна до тої політики, яку репрезентував Барту. Здається, що величезний вплив мають тут настрої французького загалу, французька прилюдна опінія, з якою Лявал, як людина багато молодша й живіша, далеко більше рахується, ніж рахувався з нею старий Барту, впертий реалізатор одної думки, одної доктрини, яку раз собі засвоїв. „Не вірю в союз з Совітами; воно булоб божевіллям; не можу опертися враженню, що провідники Совітів при перших проявах світової революції перекреслять всі свої уступки і зобовязання, які колинебудь зробили супроти буржуазійних держав; не забуваймо, що Совіти викликали останній революційний рух в Астурії: Совіти не дадуть нам допомоги у зовнішній війні, а доведуть до війни громадянської..." Таке заявив кілька днів тому голова могутньої орґанізації французьких комбатантів посол Скампіні, який втратив на війні з німцями зір, але нині як сліпець — бачить далеко краще будуччину та ясніше орієнтується у вимогах, диктованих европейською культурою, ніж усі ті запаморочені соціял-демократи, які пруть до „спільного фронту" з комуністами задля боротьби за соціялістичну доктрину, або ті фанатичні вороги Німеччини, які на всі справи глядять крізь призму своєї манії переслідування.

Коли справді цей дух „здорового розуму" побідить у Франції, коли переможе здорове почуття реалізму і коли викристалізується з нього свідомість, що на сході Европи іствує єдиний фактичний великий і смертельний ворог цілого заходу, цілої европейської культури та християнської цивілізації, коли ця свідомість обєднає передові народи Европи у спільному зусиллі боротися з цим великим злом — тоді щойно відкриється в історії людськости нова карта, яка і нам, українцям, дасть змогу виявити в усій повноті свої творчі вартости для великого світа культури.

Правдиво гарне срібло
ФАБРИКА СРІБНИХ ВИРОБІВ
Д. Л. Найман Львів, Кохановського ч. 21. (Рік осн. 1830). — Тел. 6-74
Можна дістати у всіх більших юбилерських магазинах в цілім краю. 3/3 13—30

З української преси.

Хто, як і пощо робить гетьманський шум?

Передовик перемиського „Українського Бескиду" дивується: „яка політична рація диктує УНДО-вню цю кампанію?" — ніби кампанію проти звеличування Павла Скоропадського, як спасителя України в минулому і будучому.

Таких здивованих запитів у тій статті („В домашній справі", „У. Бескид" з 2. ц. м. ч. 46) більше. Деякі з тих дивних запитів ще більше дивують читача, який не знає, чи автор тої статті впав із неба над береги Сяну, чи може такий молоденький, що не знає „історії України" найновішого часу, чи може просто сердега призабув деякі речі, які безумовно редактор українського часопису повинен би тямити.

Передовсім він і всі його однодумці, що мають претенсії до УНДО за його становище до т. зв. Скоропадщини, забувають одну маленьку дрібницю: що таке УНДО? Забувають, що 1) УНДО — це партія демократична, яка не признала принципу монархізму, автократії чи клясократії, не признає теж доктрини, яка каже писати всі займенники і всі титули, що торкаються Павла Скоропадського і його рідні — великою літерою (напр. „Гетьманич", „Гетьманський Рід", Він, Його, Йому і т. д.); 2) що УНДО — це партія з обличчям яскраво самостійницько-протиросійським і тому засадничо ставиться неґативно до всяких русофільських, лівих чи правих, концепцій та з найбільшим недовірям мусить ставитись до тих активних політичних діячів, які історично своє імя звязали з русофільською концепцією коштом протиросійської самостійницької думки; і 3) що після розриву Вячеслава Липинського з Павлом Скоропадським УНДО і його преса ніяк уже не можуть стояти на становищі, що гетьманська ідеольоґія та Павло Скоропадський — це одно й те саме. До тих трьох основних точок треба би додати ще й четверту, яка встановила би черговість — хто кого вперше зачіпив, хто виявляє аґресивність, а хто тільки бороняться і чи тут завинила преса УНДО, чи фанатичні прихильники Павла Скоропадського, які у своїй пропаґанді на галицькому терені зовсім затратили почуття міри.

Те почуття міри затратив і „Український Бескид", що, здається, після первісного „Українського Голосу" дістав у спадщині справжню „гетьманоманію", — на якій, мимоходом кажучи, і попередній „У. Голос" не вийшов добре,

3·30 Міські Театри в неділю 9. XII. 1934.
Великий Театр
По найнижчих цінах!
Найпопулярніша совітська комедія
„Чужа дитина" В. Шкваркіна.
7·30 „Роскішна дівчина" Р. Бенацкого.
Музична комедія, — яку витав з ентузіязмом цілий музикальний Львів.

Театр Ріжнородностей
Нині! Знаменита, повна емоції
песа Р. Макензі
„Музичні іграшки"
Життя англійських нафтярів у Східній Галичині. — Найвищі прикмети авторської гри. — Першорядна сценічна оправа.

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 10. ГРУДНЯ 1934.

Д-Р ЕВГЕН ОЛЕСНИЦЬКИЙ. 43

СТОРІНКИ З МОГО ЖИТТЯ.

XIX. СМЕРТЬ ВОЛОДИМИРА БАРВІНСЬКОГО. ВИБОРИ ДО СОЙМУ В 1883 Р. ДРУГЕ ВСЕНАРОДНЄ ВІЧЕ. ПЕРША СЕСІЯ НОВОГО СОЙМУ.

З початком лютого 1883 р. постиг тяжкий удар організацію народньої політики в Галичині, яка щойно почала розвиватись. Умер Володимир Барвінський по короткій недузі з простуди на весіллі в родини на провінції. Народовці лишились без проводу, преса без керми. Установлений редактором „Діла" д-р Антін Горбачевський давав лиш фірму, а властиво обняв редакцію Іван Белей і вів її довгі літа. Барвінський двигнув партію, дав їй напрям і поклав основи до її організації тому страта відчувалася дуже глибоко. Не тямлю таких похоронів, як були похорони Барвінського, не тямлю, за ким люди так жалувалиб, чию смерть так оплакувалиб. Та життя мусіло піти своїм дальшим ходом.

В 1883 р. відбулися нові вибори до сойму. Дотеперішня руська репрезентація в соймі складалася — з винятком одного о. Качали — з самих москвофілів, вибраних урядом. Усі вони були кандидатами „Русскої Ради", яка була одинокою політичною орґанізацією русинів у Галичині. При цих виборах вперше поставили народовці своїх кандидатів, та не було це повним розривом з москвофілами. Навпаки — виборчу акцію вели обі партії спільно і кандидати були спільні, так, що в кожнім повіті стояв лиш один руський кандидат, за яким голосували всі русини. Та між тими спільними кандидатами були також і справдішні народовці, з яких кількох увійшло до сойму, а саме: побіч о. Качали, вибраного в збараськім повіті, проф. Романчук, вибраний в калуськім повіті, суддя Лінинський в жовківськім, о. Січинський в гусятинськім і радник суду Бережницький в самбірськім. Пристав до них опісля вибраний поляками Фелікс Білінський, земельний власник з Равщини; з москвофілів вийшли: радник Василь Ковальський та адвокат д-р Іскрицький. Як урядові кандидати вибрані були русини: о. Мандичевський, Ксенофонт Охримович і судді: Тит Сінґалевич і Матвій Кашевко. З більшої посілости жовківської округи вибрали поляки о. Тита Ковальського, греко-кат. пароха в Спасові коло Сокаля.

Руський спільний передвиборчий комітет складався з 16 членів, по вісім народовців і москвофілів; він поставив сорок кандидатів, між ними 27 народовців і 13 москвофілів. Цікаве і ніколи ні передтим ані опісля небувале було те, що цей комітет поставив в одній сільській окрузі (Коломийщина) кандидатом власника дібр вірменина Апопсовича; одначе він при виборах супроти старости перепав. Взагалі ті вибори дали дуже скандальний вислід. Русини не вибрали навіть повних 6 проц. цілого сойму. Народовці потішалися тим, що їх люди вийшли вперше на політичну арену, особливо тішилися всі вибором Романчука, який від того часу послує безперервно (до сойму 1883—1895; до парляменту 1891—1897, відтак від 1900 досі).

Мене вязали особисті тісні взаємини з о. Миколою Січинським. Був це тоді молодий чоловік, що мав ледви 33 роки, енерґійний, горячий і спосібний. Ми були близькі краяни, бо його батько був також священиком у гусятинськім повіті і був товаришем і приятелем мого батька, а таксамо звідти походила родина його жінки (о. Корний). Наші родини жили з собою дружньо і ми зналися від дитинства. Січинський був у часі, як його вибрали до сойму, сотрудником в Копичинцях. Його вибір підтримував сильно мій батько, що мав тоді як тамошній декан широкі і значні впливи.

(Далі буде).

14 ДЕШЕВИХ ДНІВ
30% знижка цін на всілякі блаватні і вовняні товари у фірмі Галицький Маґазин Новин Львів — вул. Галицька ч. 15.

— та яка нині робить „Український Бескид" органом якогось малого гуртка, який вірить, що він — сіль української землі і речник мільонів народу.

Віра — добра річ, але її перекснливої вартости не підносять такі засоби, яких уживають у своїй публіцистиці всі гетьманці П. Скоропадського зі згаданим передовиком „У. Бескиду" включно. Як можна напр. казати, що „прихильники гетьманської ідеольогії в своїй більшості ставилися до УНДО-ння прихильно хочби тому, що більшість членів цієї партії є симпатиками цієї ідеольогії"?! „Льояльність" супроти УНДО бачить автор мабуть у тому нечувано напастливому тоні, якого вжив п. Скоропис-Йолтуховський проти „Діла" за те, що воно помістило відомі статті В. Липинського і взяло його в оборону перед джентельменським закидом божевілля (див. брошура „Ідея та дійсність", Львів 1932, в якій повно таких висловів, як „штубацтво", „політичні скункси", „самозакохані галаґаси", „пресова каналія", і т. д. і т. д.). Ту саму „льояльність" проявляє від першої хвилини своєї появи центральний орган Скоропадщини у краю, „Хліборобський Шлях", постійними і систематичними напастливо-вуличними атаками на УНДО і „Діло". — тої самої атаки тримається й „Український Бескид", друкуючи статті п. Гладиловича і такі передові статті, як оця. Яка це напр. „льояльність" приписувати собі, непартійній людині, право промовляти неначе в імені „більшости членів" УНДО-ння і ставити своїми фантастичними твердженнями всю партію в очах непоінформованого світа у наскрізь фальшивому світлі?!

Які це теж методи ставити по одному боці імена: „В. Липинський, Е. Чикаленко, В. Леонтович, Д. Дорошенко", — по другому „табор соціялістичних руїнників з В. Винниченком і М. Шаповалом на чолі, що в змові з большевиками обманом використали патріотичний ідеалізм нашої молоді і її руками валили Українську Державу Гетьманську". Значить: на Україні були (і є) лиш або чесні гетьманці, або соціялісти-провокатори, або наївні дітваки?! До якогож табору зараховує перемиський мораліст тих усіх Славінських, Стебницьких, Прокоповичів, Тишкевичів, Чижевських, Лотоцьких, Лівицьких, Холодних, Стешенків, Сушицьких, Лукасевичів, Матушевських, Мацієвичів, Андрієвських, Шелухінких, Безручків, Русових, Єфремових, Черняхівських, Сидоренків, Бочковських, Міхновських, Шульгинів, Лип, Садовських, Матюшенків, — і того самого Грушевського і сотки інших прізвищ передових діячів, які станули проти Скоропадського і не підписалися досі під заявою одного галицького діяча, що він „дав себе спровокувати"?! Яким правом він надуживає теж імя самого В. Липинського, що різко виступив проти Скоропадського і далі імена пок. Евгена Чикаленка, що ніколи не був прихильником Павла Скоропадського, й гетьманця Дмитра Дорошенка, який, хоч і старається боронити у своїй „Історії України" Павла Скоропадського, проте далекий від того сліпого захоплення галичан типу редактора „У. Бескиду", що ані періоду гетьманату не переживали, ані протигетьманської революції не бачили, ані взагалі української революції не розуміли і не розуміють?! Навіщо опльовувати

з маняцькою впертістю всю ту революцію, всі її прояви і всіх її діячів та глорифікувати лиш один-єдиний період гетьманату?!

Таких „тріків" у статті „У. Бескиду" ще кілька. Він ділить напр. всю українську молодь на два табори, таксамо ґеніяльно, як поділив усіх наддніпрянців: на католицьку молодь і націоналістичну. А колиб навіть і так було, то **чи католицизм і Скоропадщина — це поняття тотожні?!** Тотожніми старається зробити їх такий католицький орган, як „У. Бескид", що пропагує Скоропадщину коштом католицизму і дискредитує свій католицизм втягаючи його у політичні комбінації, з яких замішана також російська масонерія. Нам здається, що консерватизм думки, природний католицькому світоглядові, це річ одна, — а пропаганда Скоропадщини — щось зовсім друге...

Є теж у того перемисько-католицького публіциста такі звороти, як „здивування", „яку ціль мав п. Кедрин, виносячи нашу домашню справу на сторінки польського тижневика", — наче би редактор „У. Бескиду" нічогісінько не знав і ніколи про те не чув, що стаття Кедрина у „Бюлетині П.-У." була тільки відповіддю на надзвичайно нетактовну і повну фальшів статтю якогось анонімового скоропадщика, що вважав своїм добрим правом винести українську „внутрішню справу" на сторінки польського тижневика, реклямуючи Павла Скоропадського та денунціюючи УНДО і ввесь краєвий політичний провід! Але це вже дві мірки гетьманської публіцистичної моралі. Ці дві мірки видні теж м. і. у тому, що коли д-р Назарук, якого ніхто й не рухав, відразу почав аналізувати походження мами другого українського публіциста, то це значить, що він „не погладив його по головці", але коли той розшифрував його політичну мораль, то це значить, що „накинувся з грубою лайкою"...

Радимо теж покинути „льояльну" тактику — вбивати клин поміж поодиноких членів редакції „Діла", поміж „Діло" і його довголітніх співробітників та поміж „Діло" й УНДО. Може це доцільна тактика на гетьманському терені, може й у Перемишлі вона деколи вдається, але просимо тих нових метод в українську публіцистику не вводити: тут вона не тільки чести, але й ніякої користи авторові таких метод не принесе.

Ніякої користи українській справі не принесе розхрістана пропаганда гетьманської ідеольогії у виданнях Павла Скоропадського. Ввесь гетьманський шум — штучний, роблений і провокований невідповідальною публіцистикою типу „Хліб. Шляху" й „У. Бескиду", яка признає найповажнішою темою — далеку, теоретичну тему будучого державного устрою України. Навіщо дискусію на таку тему вишрубовувати до рівня дискусії довкола якоїсь справи, без якої жити не всилі український нарід? Навіщо присипляти тією дискусією увагу щодо всіх де-де важніших і болючіших справ і краєвих і всеукраїнських? Пощо і нащо обкидати всіх і вся болотом, хто тільки не хоче вписатися на лісту звеличників Скоропадського, навіщо загострювати і так нестерпні відносини своєю гетьманською нетерпимістю й ексклюзивністю?!

Це справді наша домашня справа, але пора вже зробити з цією справою порядок, щоби вона не притолочувала своєю нездоровою мертвецькою атмосферою всі живі й актуальні українські домашні справи. І той порядок буде встановлений, коли все українське громадянство поставить на своє місце справи, які починають займати місця, їм неналежні. На своє місце треба поставити українську монархістичну (гетьманську) ідеольогію, яка має право існувати й боротися за свої впливи як кожна інша ідеольогічна течія, та яка проте не звязана з гостро актуальними питаннями українського буття, що накидує багато інших клопотів, як лише справа будучого устрою України; на своє місце слід теж поставити зовсім окрему справу — скоропадщину, під якою слід розуміти політичну акцію одного малого еміґрантського гуртка, яку пок. В. Липинський схарактеризував як „особисте підприємство Павла Скоропадського!"

Памяти о. Олекси Бобикевича

(У 32-і роковини смерти заслуженого громадянина й діяча.)

Український громадянський рух починається в Стрию у 80-их роках минулого століття і ті почини звязані з назвищами покійних заслужених стрийських громадян Івана Вахнянина й о. Юліяна Федусевича та Костя Горбаля, що всі три учителювали в стрийській реальній школі, переміненій у 1880. р. на гімназію. Короткий час був тоді у Стрию як нотаріяльний депендент Володимир Лукич-Левицький. Поруч них видні старші від них о. Іларіон Попович, стрийський парох, Володимир Гузар, суддя та теж учитель гімназії Стефан Дубравський, що відтак створив при „Просвіті" фундацію свого імени, а зрештою був незвичайним диваком.

Найстаршою інституцією в Стрию і Стрийщині була „Руска Бурса". Творцем і першим добродієм її був о. Олександер Радкевич, що помер з початком 90-их років як парох Шоломиї в Бобреччині, а тоді був парохом Добрян під Стриєм. Другим добродієм бурси був о. Ружицький, парох, здається мені, Струтина в Долинщині. Заґальні Збори Бурси почивалися в 90-их роках від Богослуження за Радкевича.

Коли я в 1890 році прийшов до стрийської гімназії, то Бурса мала вже реальність на долішніх Ланах, в якій мешкали Вахнянин і Гузарі. Інтернату не було й діяльність Бурси обмежувалась до видавання дрібних підмог ученикам та до визичування шкільних підручників. Шафа з книжками була у Вахнянина; визичував нам книжки в заступстві Вахнянина його кузин, пізніший професор Омелян Терлецький, що тоді кінчив гімназію і мешкав у Вахнянина на станції.

Крім Бурси було „Руске Касино" в Стрию, яке видало своїм накладом альманах „Ватра", зредаґований Лукичем.

Всі ті люди були дуже щирими українцями і великими правезниками, одначе ні один з них,

Вибагливі плащі 70 золотих
сукні 35 золотих
Великий вибір. Жіноча конфекція.
ФЕМІНА
Львів, площа Галицька ч. 12 а
І. пов. ріг вул. Баторого. 660

Ґарантійний договір Німеччини, Франції і Польщі.

У Берліні невдоволені договором між Лявалем а ком. Літвіновим, на основі якого ані Франція ані СССР не може заключити договору з іншою державою без згоди союзника. Німеччина запропонує, щоби Франція і Польща підписали з нею ґарантійний договір. Одначе політичні кола переконані, що остання розмова Лявала з Літвіновим унеможливить підписання цього ґарантійного договору. І ось тому Німеччина відмовиться підписати східний пакт, хоча Франція і СССР ідуть на уступки і годяться, щоби його не підписувала Чехословаччина та прибалтійські держави.

Сензаційний лист про змову проти Гітлера.

Сенатор Брантінг оголосив у Стокгольмі Білу Книгу про відомі події в дні 30. червня ц. р. у Німеччині. Парижський „Ле Журналь" передруковує з Білої Книги лист провідника штурмових відділів Ернста до свого приятеля Гайнеса. Лист з 5. червня ц. р. кидає світло на внутрішні взаємини в нац.-соц. партії та потверджує поголоску про змову Рема з приятелями проти Ґерінґа, Ґебельса і Геса. Лист написав Ернст до Гайнеса по першій перепалці Рема з Гітлером. Рем рішив з своїми приятелями усунути Ґерінґа, Ґебельса, Геса та Гітлера і тоді приєднати Гітлера до своїх плянів.

Фірма М. Гандельман Львів, Легіонів 27.

повідомляє, що до відділу білих виробів, які продає з нагоди

„Передсвяточного Білого Місяця“

зі знижкою від 25 % до 40 %

знову надійшли такі артикули:

Полотно шир. 70	в ціні	0·55	зол.	за метр
„ „ 80	„	0·65	„	„ „
Перкалїна кол рова	„	0·70	„	„ „
„ „Пріма“ фабрика Шльосер		0·85	„	„ „
Попеліна у всіх кольорах	„	1·10	„	„ „
Зефіри на муж. сорочки	„	0·75	„	„ „
Шовкові зеф. на муж. сор.	„	1·95	„	„ „
Попеліна у найнов. взори	„	1·30	„	„ „
Димка на підштанці	„	0·65	„	„ „
Димка на підшт. шир. 80	„	0·85	„	„ „
Фляненя на біля	„	0·55	„	„ „
Фляненя гладка	„	0·70	„	„ „
Простирала коперт. мереж.	„	4·50	„	за штуку
Простирала коперт. коронк.	„	6·—	„	„ „
Простирала коперт. гаптов.	„	6·50	„	„ „
Обруси Віллеф. ф-ки 2 м. дов.	„	3·75	„	„ „
Стирки кухонні	„	0·35	„	„ „
Стирки чисто льняні	„	0·75	„	„ „
Ковдри ватові	„	8·50	„	„ „
Ковдри „Пріма“ з кльоту обостор.		11·50	„	„ „
Ковдри шовк. з брокату	„	17·50	„	„ „

Замовлення з провінції полагоджуємо за почтовою післяплатою. 59/84 2–5

зокрема ані Вахнянин ані Федусевич, не надавались до ведення організації громадянської і політичної.

Істнувала ще філія „общества ім. Мих. Качковського“, але більше на папері.

У ті відносини прийшов до Стрия в році 1890 як сотрудник о. Олекса Бобикевич. Не був у Стрийщині людиною чужою. Батько його, о. Христофор, був довголітнім парохом Дідушиць Малих, а дружина о. Олекси, Йосифа з Нижанковських була донькою о. Йосифа, пароха Дідушиць Великих. О. Йосиф Нижанковський був з кінцем 50-их і з початком 60-их років сотрудником у Стрию, а його дружина була донькою о. Йосифа Тишинського, пароха Завадова. Для харктеристики тодішніх відносин годиться навести, що на перші українські концерти довозили до Стрия фортепян зі Завадова від о. Тишинського.

Бобикевич стає відразу по приході любимцем парохії та зближується щиро до міщанства. Відразу в першім році робить діло, яке відтак рішило про долю Стрийщини А саме в році 1891 здає адвокатський іспит і має отворити адвокатську канцелярію молодий адвокат д-р Евген Олесницький. Бобикевич організує цілу акцію, щоб Олесницького стягнути до Стрия і висилає до нього письмо, підписане стрийськими громадянами, із запросинами до Стрия. І коли говорити про заслуги Бобикевича, то мусимо почислити йому за першу величезну заслугу спроваджевня Олесницького до Стрия. Хто знає тодішні часи, той зрозуміє, що прихід такого чоловіка до Стрия відразу рішив про фізіономію і будучність Стрийщини. Відразу має Стрий двох направду визначних громадян: Олесницький, політик і державний муж в европейському стилі, економіст, великий оборонець і незрівнянний бесідник, а попри це публіцист, літерат і мельоман: Бобикевич — енергійний, повний життя, вічно усміхнений, що всіх любив, дуже добрий проповідник і бесідник, також політик, поет, письменник і артист.

Обидва до безтями працьовиті, заваяті та витревалі.

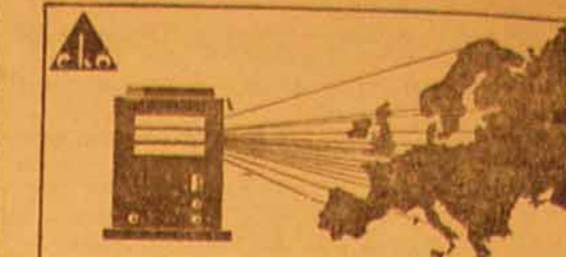
З приходом Олесницького до Стрия зачинається просто горячкова праця у всіх ділянках, при чому головними керманичами є Олесницький і Бобикевич. Працюють повними грудьми, без упину, без страти хочби одного дня; відразу зазначується поділ роль, а саме Олесницькому припадає в першу чергу повіт, Бобикевичеві місто Стрий.

На перший огонь іде філія „Просвіти“. Дня 1. 9. 1891. р. пишуть до „Просвіти“ по статути, але щойно 29. 8. 1892 р. відбуваються незвичайно святочні перші Заг. Збори. Для звеличання свята приїхав до Стрия тодішній голова „Просвіти“ проф. Омелян Огоновський, а з ним Іван Буляй, пізніше управитель театру, і Наталь Вахнянин, що мав виклад на тему: „Як було на Руси перед тисяча роками“. Богослуження відправив о. Федусевич в асисті о. Бурачка і Хавелка. Проповідь виголосив о. Бобикевич на тему освіти: „Просвіта, світло правди і науки, не може стояти в суперечности з наукою Того, який є паном всякої мудрости. Церква наказує прямувати до правдивої освіти і проганяти духа темноти. Нарід руський має вправді ще дуже багато темних і незрячих, але вже є тисячі таких, про котрих можна сказати: трупи встали і очі відкрили. Вороги просвіти руського народу численні, і вони всіми силами не хотять допустити просвіти, бо знають, що нарід письменний і просвічений положив би кінець їх пануванню. Але голос тих супостатів і лжепророків уже утихає, бо:

І деж власти ті могучі,
І деж сили, щоб спинили,
Щоб Дністер і Днїпр блискучий
До одного моря плили?

Альфред Говикович.

(Докінчення буде.)

РАДІО-ПРИЙМАЧАМИ „Е-КО“ чуєте ВСЮ ЕВРОПУ.

Електротехнічний Відділ кооперативи Інжинірських Робіт К. І. Р. Львів Сикстуська 29. Тел. 3-30 647 5–8

З ЖИТТЯ НАШИХ УСТАНОВ.

Загальні збори видавництва „Червона Калина“.

У пятницю, 7. грудня ц. р. відбулись вечором у салі „Української Бесіди“ при вул. Рутовського ч. 22. доповняючі загальні збори В-ва „Червона Калина“. Збори відкрив в год. 6.40 голова д-р С. Шухевич, покликуючи на секретаря д-ра Маркаша.

На внесок о. крилош. Дзеровича, провідника комісії-матки збори однодушно вибрали трьох членів до Надзірної Ради, а саме: посла д-ра Любомира Макарушку, ред. Романа Купчинського обох зі Львова і адв. д-ра Евгена Ловицького з Підгаєць.

На внесок предсідника зборів д-ра С. Шухевича, збори затвердили управу В-ва в такому складі: Осип Навроцький, Петро Постолюк і Микола Бонковський.

Тому, що ніхто з присутніх числом понад 26 осіб, не ставив ніяких внесків ні запитів — предсідник замкнув збори.

—o—

Нова освітньо-виховна установа.

Мій побут у наймолодшій школі в Стрию.

В часі свята-ювилею Христа, улаштованого заходом нашої молоді тутешніх шкіл, був я в церкві. На богослуженні були ученики всіх шкіл Стрия. Звернув я увагу на гурток учнів, які на хорах співали. Милі, гарні звуки пісень, чисті, дзвінкі голоси викликали в церкві дуже симпатичний настрій. Зацікавлений, котра то школа співає, довідався я, що це молодь католицької практичної гімназії ім. Митр. Шептицького. Я рішився по святі зайти до цієї школи і довідатись дещо більше про неї.

На розі вул. Лелевеля проти парку Йордана займає ця школа цілий партеровий дім, у городі. Приняв мене управитель школи п. Яків Яцкевич надзвичайно ввічливо. Враз із ним оглянув я ціле заведення — інтернат, салю наукову і канцелярію.

Прохав я в нього кілька інформацій — про науку, виховання, поведення учнів та евентуальні вигляди учнів по скінченні школи. Захоплений своєю школою, управитель дуже радо давав мені пояснення, з якими ділюся з читачами „Діла“.

Наука треватиме 4 роки. Покищо є перша кляса — з 33 учнями з ріжних сторін краю, навіть з Лемківщини. Всі уміщені в інтернаті, тому наука ведена інтернатово — цілоденно. Хлопець не тратить часу на ходження до школи і значно більше навчиться. Побіч загальної гімназійної освіти, дістають учні практичне знання, яке є конче потрібне інтелігентному рільникові. Їх вишколюють також на диригентів хору й орхестри, на провідників читалень, кооператив, пожарництва, а навіть на секретарів громад. Щоб не томити учнів, переплітана наука теоретична з практичною і руханковими вправами.

Щодо виховання, то за чотири роки побуту в інтернатовій школі можна послідовною, витревалою виховною працею вишколити учнів на характерних, інтелігентних громадян, відданих св. церкві і свому народові. Абсольвенти будуть мати таке знання, щоб перейти евент. на вищі студії, а крім цього і знання практичні, щоб могли перевести на селі раціоналізацію економічного й культурного життя односельчан.

За півтора місяця науки зробили учні прегарні поступи в поведенні і в науці. Поведення їх таке похвальне, що управа не мала потреби пристосовувати ніяких ригорів. Вони відчувають, що це католицька школа і тому стараються самі відповідно поводитися. Мають свою самоуправу — ведуть самі харчівню, а управитель тільки дораджує і деколи простує. Щоденно є молодь на богослуженні — береться вже до тяжчих напівів, за місяць буде вже на два крилоси співати вечірню, а може й утреню.

Майже кожного дня приносить почта з ріжних сторін краю нові зголошення; це доказує не тільки поважне зацікавлення нашою школою, але й потребу такої школи.

Я певний, говорив управитель, що колиб у нас повстало десять таких шкіл, то всі будуть мати достаточну фреквенцію. Оплата за науку

З музичного життя.

Духовна Академія в Перемишлі.

Дня 4. грудня ц. р. заходом Марійського Т-ва в Перемишлі влаштовано Духовну Академію, яка поза святочним вступним словом була в цілости радше духовним концертом. Навіть деклямація вірша відомої перемиської поетесси Уляни Кравченко „Аве Марія“ була виголошена п-ою П. Німентовського мельодраматично при фортепяновім прелюді Баха Ц-дур.

На властиву музичну частину зложились: сольоспів пані П. Лужецької, скрипкове сольо проф. Е. Козулькевича та три виступи мішаного хору „Перемиського Бояна“.

П-і Лужецька у двох релігійних піснях композиторів Тості та Люччі запрезентувались на концертовій естраді гарно. Не зважаючи на деяку трему на початку продукції, вона як співачка вже доволі культурна і заавансована, з милим, обемистим сопраном, яким володіє свобідно та інтерпретує музикально.

„Перемиський Боян“ у двох концертах Бортнянського: „Возведох“ та „Услиши Боже глас мой“ і в прекраснім канті Леонтовича про Почаївську Божу Матір вивязався із свого завдання під умілим проводом д-ра В. Витвицького з кожного погляду удачно і виявив очевидний значний поступ і під оглядом дисципліни й зіспівання, і також під оглядом змагання до культурної інтерпретації творів, не зважаючи на розмірно меншу обсаду в деяких жіночих голосах.

На чоло сольових точок концерту висунулося скрипкове сольо (до речі: трохи світське своїм змістом), тобто скрипковий концерт Бруха та Капрічіо Паґаніні, відіграні професором Музичного Інституту п. Е. Козулькевичем, який в останньому часі чистотою й округлістю тонів і техніки, як також інтеліґенцією інтерпретації стає в перших рядах наших найкращих, все ще нечисленних молодих скрипаків. Фортепяновий супровід до сольоспіву і мельодеклямації виконала музикально абсольвентка Муз. Інституту Я. Поповська; відповідальна і нелегка партія до скрипкової продукції Бруха й Паґаніні була в рутинованих руках проф. Інституту п-і М. Байлової. Цілість концерту робила культурне й симпатичне враження та свідчила про великий вклад співпраці перемиських музичних установ, себто „Бояна“ й Інституту.

Побажання можна би мати хіба до вибору деяких точок програми, які стали у нас трохи надто спопуляризовані (Прелюд Баха, „Аве Марія“, Тостія і Люччія). Їх можна було легко заступити трохи менше знаними.

Навіть із концертів Бортнянського можна було добути замісць звавна відомих, хоч яких гарних „Возведох“ та „Услиши Боже“, деякі інші, напр.: мало відомий, а також гарний і для цього Марійського свята ще більше пригожий: „Не умолчим никогда Богородице“ або деякі інші.

Ст. Людкевич.

Реформацькі пігулки ЧЕРНЕЦЬ з маркою (Zakonnik).

регулюють шлунок, хоронять від терпінь печінки, надмірної опасистости, паморок, лагодять гемороїди і при нахилі до обструкції є лагідним прочищуючим засобом. Вживати 1 до 2 пігулок на ніч. 35/69 35–?

невеличка (15 зол.), а харч складають учні в натураліях.

В пляні є будова відповідного поміщення. На кошти будови має зложити ціла дієцезія дрібні датки, кварту збіжа від кожного парохіяниня і 10 зол. від кожної церкви.

Управитель веде гарячу пропаганду за цією школою в повіті; вже був у 22 селах, де спопуляризував велике значіння школи у Стрию для нашого народу.

Побажавши управителеві найгарніших успіхів у його нелегкій праці, подякував я за цікаві інформації і покинув привітливі мури нашого нового освітньо-виховного заведення з тим пересвідченням, що воно видасть нам нового громадянина, який поведе раціональну працю на селі.

Ваш співробітник.

4-го грудня 4-го грудня
відчинено в льокалі кооперативного ресторану „Вітаміна" Львів, Костюшка ч. 3.
Новий український ресторан
„Вітаміна"
якого управа запрошує вічливо до ласкавих відвідин Вельмишановне Громадянство
Гарно прибрані кімнати, чемна і скора обслуга, кухар із заграничною практикою, добірний, здоровий та дешевий харч дають повну запоруку, що навіть найвибагливіші гості будуть цілковито вдоволені.
СНІДАННЯ, ОБІДИ, ВЕЧЕРІ
до ласкавого вжитку П. Т. гостей. 663 3—3

Засуджені за плянований напад у Надвірній.

16 українців, засуджених станиславівським судом за плянований напад на держ. касу в Надвірній, відставили до вязниці в Равічі та Св. Хресті. Роману Чорну, теж засудженому в цьому процесі, вивезли були до вязниці в Равічі, опісля відставили назад до Станиславова, а відси до Тешина.

Політичне перемиря в Европі

ПАРИЖ, ПАТ „Інформасіон" повідомляє, що в Льондоні кружляють поголоски про плян Мусолінія, який хоче довести до 10-літнього перемиря в Европі. Мусоліні запропонує, щоби европейські держави підписали договір взаїмного ненападу. Договір накладав би на держави, які його підпишуть, обовязок працювати над політичною консолідацією Европи. Одночасно держави створили би перемирне бюро, куди ввійшли би визначні державні мужі. Договір накладав би теж обовязок економічної співпраці в Европі. Цей плян висуне Мусоліні щойно тоді, коли переговори в справі підписання східного пакту не доведуть до цілі. Мусоліні сподіється, що договір підпишуть: СССР, Німеччина, Польща і Франція.

—o—

Повстання селян на Сибірі?

З Харбіна надійшли вістки, що селяни двох сіл Іванівки і Піщан коло м. Благовіщенська на східній Сибірі зорганізували повстання. Селяни винищили всіх комуністів і членів місцевого комітету, висилаючи гінців до сусідніх сіл з покликом прилучитись до повстання. І дійсно до повстанців прилучилось село Озірка. Одначе сильний карний відділ з Благовіщенська згнобив криваво повстання, розстрілюючи масово селян. Решту селян заслали в глибину Сибіру.

—o—

Совітські махінації в Карелії.

Стокгольмські часописи приносять вістки про повстання і страйки в совітській Карелії з приводу атентату на Кірова. Спокою в тих сторонах від часу східнокарельського повстання не було ніколи. Меншинні права, загарантовані фінляндському населенню в дорпатському договорі, шановано так мало, що Фінляндія вже в 1921. р. скаржилася перед Лігою Націй. Можливе, що Совіти самі викликують тепер неспокій, щоби використати ленінградський атентат до знищення всякої невигідної опозиції.

Новий Самоуправний Закон
(Друге справлене і доповнене видання)
Ціна тільки: зол. 0·80
(з почтовою пересилкою
0·95 зол.). —
Хто надішле належність складанкою П. К. О. 504·060 тому негайно вишле книжечку Адміністрація „Діла". — Львів, Ринок ч. 10.

Так усуваємо назубний камінь.

1. Тверда маса назубного каменя.

2. Розмягчений назубний камінь

3. Назубний камінь розпадається.

Правильно вживаний Кольодонт забезпечує вас перед назубним каменем, найчастішою причиною хворіб зубів. Кольодонт має в собі відкритий д-ром Бройнліхом Сульфорицинолеат, який поступнево розпускає органічні субстанції, що споюють назубний камінь. Так назубний камінь тратить свою твердоту, крушіє і можна його потім усунути при чищенні зубів відповідно твердою щіточкою.

Вживайте систематично Кальодонту. Цю саму раду дасть Вам дентист, який знає, якою небезпекою для зубів є назубний камінь.

KALODONT
усуває назубний камінь.

Академія в честь Мих. Грушевського в Наук. Т-ві ім. Шевченка.

В суботу, 8. грудня ц. р., відбулася заходами всіх секцій Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові в 5. годині вечором у великій салі Музею Товариства жалібна академія в честь світлої памяти довголітнього голови Товариства академика Михайла Грушевського.

В заступстві недужого голови Товариства д-ра Володимира Левицького відкрив академію відповідною промовою сенїор наших громадських і наукових діячів през. д-р Кость Левицький. Закінчив свою промову закликом до численних учасників, щоби вшанували память великого Покійника повстанням з місць і однохвилинною мовчанкою. Ця хвилина гробової мовчанки робила на всіх незвичайно сильне враження.

Після однохвилинної мовчанки президент д-р Кость Левицький передав провід проф. д-рові Іл. Свєнціцькому. Цей дав слово проф. д-рові Іванові Крипякевичеві для виголошення наукового реферату на тему: „Михайло Грушевський як історик України". Прелеґент схарактеризував незвичайно влучно та ядерно Пок. Михайла Грушевського як історика, якому не було рівного між сучасниками не лише в нас, але і в інших народів.

З черги виголосив науковий реферат про ролю пок. Грушевського в ділянці української фільольоґії та історії духової культури українського народу д-р Іларіон Свєнціцький.

Після реферату відчитав проф. Свєнціцький цілу низку висловів співчуття з приводу втрати цього корифея української науки та закінчив академію.

НОВИНКИ

— **Хочете мати добре футро, ідіть до відомої** фірми Юліяна Глушевського, Львів, пл. Капітульна 3, тел. 54—46, яка поручить добрий товар совісно, виконає солідно, легко і точно. 187

— **Найкраще** випраний ковнірець тільки в українській пральні „Брін", вул. Бляхарська 21. 18-20 32—?

— **Магазин постелі Р. Джала,** Львів, Хорущини 3, поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Перероблює ковдри по 5 золотих, матераци по 7 зол. 639 5—100

— **Папір матовий і листівки** у великому виборі: нотеси, олівці, вічні пера та папір у ріжних сортах поручає „ІТА" вул. Руська 1 (дім Просвіти, давніше трафіка Полянського). 2-2

— **Тільки три хвилини** триває приладження смачної і поживної лакомники з будиневого порошку „Азора", який за 20 сот. можна дістати у всіх складах Народної Торговлі і українських крамницях. 673

— **Не забудьте на Андріївський вечір** подбати про смачну биту птицю з птахомясарні „Маслосоюзу". Великий вибір першорядного експортового товару. Купувати — Косцюшка 1 а, або замовляти доставу до дому без окремої доплати телефоном ч. 39-66 або в котрійбудь крамниці М. С. 676

— **З Українського Технічного Т-ва.** В середу дня 12. ц. м. в год. 19, в домівці УТТ. при вул. Костюшка ч. 3 відбудуться ширші товариські сходини, присвячені памяти проф. Мих. Грушевського з рефератом д-ра Миколи Андрусяка. Просимо численно явитись. 672

— **В кожному кіоску і в кожній крамниці,** де продають часописи, можете купити собі за 25 сот. повний дотепів і багатий у рисунки сатиричний журнал „Жорна".

— **Культурно-освітна конференція в Дрогобичі.** Заходом т-ва „Робітнича Громада" й Української Професійної Комісії відбудеться 16. ц. м. в Дрогобичі в салі „Робітничого Дому" культурно-освітна конференція, на якій д-р Р. Скибінський, д-р В. Старосольський і П. Буняк зі Львова виголосять відчити. Після відчитів відбудеться дискусія.

— **Судовий епільог одних заручин.** Апеляційний суд у Львові вирішив справу, що викликує зацікавлення не тільки серед правничих кол, але й ширшого громадянства. Адвокатський аплікант Йосиф З., жид, родом з Братковець пов. Стрий заручився з Амалією Б. з Дрогобича. В основу заручинової умови входила справа віна. Батько дівчини у своїх обіцянках був щедрий, але інакше ставився до справи, коли прийшлося обіцянку реалізувати. На рахунок обіцяної квоти кількох тисяч долярів виплатив тільки 2.500 зол. для його сестри на виїзд до Палестини. Коли ж показалося, що батько нареченої не може зложити дальшої суми, наречений заявив: „Нема обіцяного віна, нема вінчання". І зірвав заручини. Тоді батько нареченої вніс донесення до прокуратури про виплачення суми 2.500 зол. Аплікант З. ставав перед судом у Стрию, який засудив його на вязницю за ошуканство. Справа опинилася в апеляційному суді і тут наступив зворот. Трибунал зніс присуд першої інстанції й увільнив обвинуваченого від вини та кари, не знайшовши по його боці познак ошуканства, тим більше, що панна Б. була вже тричі заручена і знала, що значить обіцювати віно і не виплатити його.

— **Львівська хроніка.** В крамниці „Маслосоюзу" при вул. Зибликевича хтось знищив у ночі шиби. — У броварі при вул. Клепарівській згинув робітник Йосиф Пустельник, придавлений віндою. — З мешкання Анни Галет, жінки купця, при вул. Кіпцевій вкрали вломники біжуте-

В 15-ті роковини смерти
Д-ра СТЕПАНА ГАСЮКА
сотника лікаря У. Г. А. відбудеться
Поминальне Богослуження з Панахидою
в церкві Волоській 11. XII. 1934. в год. 8 рано.

рію й інші цінні предмети вартости 10.000 зол. — Поліція арештувала В. Вигнанця, що лікарці Павліковській вкрав із суспільної обезпечальні при вул. Фредра 2 торбинку з 395 зол.

— **Помер на скаженину.** В селі Пачултовіцах біля Кракова робітника Станислава Гуру покусав перед кількома місяцями пес. Гура злегковажив цілу пригоду, аж недавно почали в нього виступати прояви паралїжу. Зголосився до краківського шпиталю і лікарі ствердили в нього скаженину. Всяка поміч була вже спізнена. Гура дістав атаки скаженини і незабаром помер.

— **Краєва хроніка.** Зїзд повітових лікарів станиславівського воєвідства буде 12. і 13. грудня в Ворохті. — Брідський суд засудив на 14 днів арешту проповідника адвентистів Василя Васнина за кольпортажу сектярських друків без дозволу влади. — В Яжові Новім пов. Яворів до хати Анни Боруцької добулися в ночі два замасковані опришки і загрозивши зброєю, зрабували 35 зол. готівкою та інші річи. У звязку з тим арештовано двох підозрілих людей. — На Ілька Долинського, господаря зі Середнього пов. Калуш, що вертав у ночі возом з празнику в Томашівцях, напало трьох людей і побили його так сильно по голові, що він до кількох годин помер. — В селі Дітковичах пов. Дрогичин була пожежа, що знищила 40 господарських будинків. — З Української Захоронки в Сколім вкрадено радієвий апарат вартости 500 зол. — На пасовиську в Князьолуці пов. Стрий хлопці знайшли динамітову капслю, яка вибухла й всіх покалічила. — Брідський суд засудив Мих. Пацека з Варшавки на 6 місяців вязниці за те, що з маєткову спорі зложив фальшиві зізнання. — На залізничому шляху біля Смільного пов. Броди знайшли трупа Петра Колтуна з Задвіря пов. Перемишляни, що їдучи на даху вагону без білету, зачепив головою об міст і вбився. — У Станиславові на будові при вул. 3. Мая Марія Хома облила сірчаною кислотою свого бувшого любка Кучерявого. Його забрали до шпиталю, та він утратить зір. — За продажу папіросок власного виробу суд у Городенці засудив на 10 днів арешту цукорника Менделя Борера. — У звязку з грабунковим нападом на громадського касієра в Стебнику пов. Дрогобич, Йосифа Волошинського, якому зрабовано 900 зол., арештовано Стан. Веребица, зарібника зі Стебника, і Мик. Бура, зарібника з Болевич. — У Чортівці (пов. Городенка) господар Марковський приловив свою жінку з парубком Йос. Микитином. Коли Марковський став бити жінку, в її обороні станув Микетин. Оба так тяжко поранилися, що треба було їх відставити до шпиталю. Поліція мусіла виривати з рук розшалілих селян жінку, які хотіли зробити на ній самосуд.

— **Звір у людському тілі.** Перед золочівським судом присяглих ставсв 23-літний Іван Борис з Гаїв Кудинівських, що в травні ц. р. заманив до ліса свою 8-літну сестру Йоасю і вбив її ударами молотка. Одночасно вбив теж її 7-літню товаришку Стефанію Патлевич, щоби позбутися свідка. Сестру вбив тому, щоби дістати від родичів її частину маєтку. Арештований звір у людському тілі пробував удавати умову недугу, але лікарі не признали його умово неосудним, наслідком чого душогуба засуджено на 15 літ вязниці з 10-літньою втратою громадянських прав.

— **Крадіж підчас Служби Божої.** Підчас Утрені в церкві в Гороховині Микола Валицький старався вкрасти з престола кілька вот. Валицького арештували та відставили до суду в Станиславові.

— **Гостра кара на бандитів.** Перед судом присяжних у Самборі станули Ілько Ленчук з Романівки і Василь Должанський, Дмитро Федик та Гринь Фірма, всі три з Дережиць, що в серпні ц. р. напали в ночі на дім богатого коршмаря Герша Ериста в Городищу. Вони стерроризували домівників і постріляли сина коршмаря. Підчас стріляниин одна куля попала в ногу Ленчука. Збентежені тим випадком напасники покинули коршму і втікли в сторону Унятич. Тому що ранений Ленчук не міг тікати, товариші лишили його в лісі біля Медвежі. Тут знайшла його поліція, яка на основі його зізнань арештувала інших членів шайки. Присяжні судді потвердили вину підсудних і трибунал засудив Ленчука на 10, Должанського на 6, Федика на 6 і Фірму на 6 літ вязниці.

— **З Польщі.** У Кракові помер на 47-му році життя редактор концерну „І. К. Ц." Роман Кордис, б. ред. „Сл. Польського", з роду українець. За киданння бомб до жидівських крамниць у Варшаві арештували 20 осіб. Їх відставлять до Берези Карт. — В хемічному институті у Варшаві вибухла бутля з воднем, причому вилетіли двері і вікна. Жертв у людях не було. — В Домбю під Краковом відобрав собі життя вистрілом з револьвера поручник саперів Ян Галяс, довідавшись, що його жінка померла при породі. — Біля Варшави впав військовий літак, причому згинув пільот хорунжий Адамський. — В Познані помер нагло ген. Освальд Франк, командант 7-го корпусу. — Суд у Варшаві засудив на 3 місяці вязниці купця Людвика Гоха, який після вбивства мін. Перацького сказав у трамваї: „Одного то мало, більше таких треба!" — Суд у Варшаві розглядав справу бувш. команданта поліційної станиці в Прушкові Коморовського і двох поліціянтів, які вимушували від купців хабарі. Коморовського засудили на 2 роки, одного поліцая на рік вязниці, а одного увільнили. — Стокількадесять студентів варшавського університету здемолювали льокаль рабінату, тому що не сповнив своєї обіцянки, що прихильно полагодить справу доставки трупів для просектορії.

— **Незвичайний присуд** запав у варшавському цивільному суді. Якийсь Йосиф Олексяк запізвав до суду Яна Макушевського за те, що його побив. Карний суд засудив був Макушевського на два тижні арешту. Незалежно від тої кари побитий заскаржив його до цивільного суду за заплату 57 зол. за кошти лічення і біль. Городський суд засудив Макушевського не тільки на ті 57 зол., але й ще на 400 зол. відшкодування за біль.

ОПОВІСТКА.

„Карпатія", Товариство Взаїмних обезпечень на життя у Львові, подає до відома, що на основі дозволу Міністра Скарбу приймає облігації 6 прц „Позички Народової" на покриття премій від обезпечення під умовинами, устійненими розпорядком Міністра Скарбу з дня 21. липня 1934 р. Дз. Р. П. ч. 66, поз. 582. — Подрібні умовини приняття облігацій висилає Товариство на бажання інтересованих.

— **Наперфумована черниця.** В Старому Санчі появилася молода черниця і ходила по заможніших домах, збираючи пожертви на манастир. В місті є заведення Сестер Клярисок і тому ніхто не відмовляв їй пожертв, тимбільше, що черниця визначалася ще й вродою. Але декому видалося дивним, що від молодої, гарної черниці пахло сильно перфумами. Повідомлена поліція придержала врешті підозрілу черницю і ствердила, що це справді фальшива богомільниця, яка подала себе за Гелену Зайончковську, жінку сержанта з Бельська. Фальшиву черницю арештовано, а більшу грошеву суму, яку мала при собі, сконфісковано.

— **Залізнича катастрофа.** Перед стацією Тарновське Гури на лінії Катовиці-Гдиня розірвався транзитовий вантажний потяг. Коли передня частина потягу з машиною доїздила поволи до стації, задня частина, зложена з 11 відірваних вагонів, вдарила з цілим розгоном на передню. Наслідком зудару повстала гора накопичених вагонів, з яких 7 розбилося в дребезги. Находилися в них чеські й мадярські товари, ріжні матеріяли і частини машин. Перевернулися також дві цистерни нафти та бензини. Керманич потягу, остережений сигналами гальмових, вискочив заздалегідь з машини щасливо, зате один гагльмовий вискакуючи поломив собі ноги, а другий гальмовий легко потовкся.

Камізельки, пульовери, рукавички і вовняні шкарпитки поручає фірма
Зиґмунт Залєский — Львів, вулиця Боїмів ч. 4. 47/83 24—60

— **Під потягом до Палестини.** На чехословацькій граничній стації викрили під вагоном міжнародного поспішного потягу Львів-Віденъ трьох молодих жидів, що причепившись під вагоном відбули подорож зі Львова (460 км.). Вони хотіли дістатись до Палестини. Нелегальні пасажири були в жахливому стані, без обуви, в подертих одягах і такі перемерзлі та виснажені, що не в силі були промовити слова. Їх відставлять назад до Польщі.

— **Привязали прокуратора до вязничних штахет.** На прокуратора Мек Емерія, що вийшов на прохід поза Деблін, напало кількох озброєних людей, обезсилили його та заволікли до авта, що стояло на гостинці. Було це в білий день. Привезли вони Мек Емеря до Дебліна та привязали коміть головою до вязничних штахет. Опісля обмазали прокуратора смолою та втікли в невідомому напрямі. Тоді саме не було нікого на вязничному подвірі ні перед вязницею. Щойно за пів години прибігли вязничні сторожі та відвязали Мек Емерія. Здогадуються, що це була робота членів „фашистівської ірляндської республиканської армії".

Дешевий місяць
у БЛАВАТНОМУ БАЗАРІ — Львів, Боїмів 12.
Усі товари по ревеляційних цінах!
Для прикладу: штрукси 1·80, фланеля 60 сот. перкаль на 70 сот. Полотна 55 сот.

— **Перед смертю признався до вбивства Ліндберґового синка.** Бувший вязень американської вязниці в Сінґ-Сінґ Роберт Вилдін при свідках признався на смертній постелі, що це він сам один викрав Ліндберґового синка. Коли дитина стала плакати, Вилдін боявся, щоб не побудили ся присутні в Ліндберґовому домі, стиснув дитину за шию, щоби втишити її, і зараз переконався, що дитину вдушив. Переляканий вбіг на найближчій стації до поїзду, а тіло дитини викинув по дорозі.

— **Не вдалася штука.** На одні італійські кораблі, що виплив з пристані в Глині, знайшли укритих під чердаком двох пасажирів, що їхали без грошей. Один був Яків Холодний, що походить з Галича, другий Іцко Квартлер з Надвірної. Кажуть, що хотіли дістатися до Неаполю. Обох відставлять до дому.

— **Бензина з води.** Праскі часописи повідомляють, що винахідник Йосиф Вольдан у Глінську відкрив спосіб добувати з води бензину. Подробиці цього винаходу покищо не знані, відомо тільки, що він полягає на домішці деяких елементів до води при вжитті електричного струму. Одна літра такого продукту має коштувати коло 12 сот. Покищо треба ждати на наукове потвердження досвідів Вольдана.

— **Є ще на світі країна добробуту.** В часі, коли цілий світ стогне під тягарем безробіття й нужди, єдина Полуднева Африка, держава бурів переходить тепер добу найкращого економічного розквіту. Про це пише в закордонній пресі один очевидець з Йоганнесбурга. Перед двома літами утворено там комісію Карнеґія для розсліду причини депресії та нужди. Тоді Юнія Полудневої Америки розпочала десятьлітній плян розбудови для поборювання нужди. Плян уложений на широкі розміри на підставі дослідів комісії. Він опирається на християнських засадах під проводом уряду. Його мета така, щоби ні темнота ні хвилеві угрупування не були причиною нужди. Фармерам дають хвилеву підмогу, а їхніх дітей забирають до шкіл з цілим утриманням. Ті школи нагадують зразкові фарми і вони пристосовляють дітей відразу до господарства. По селах їздять безплатні інструктори здоровля, а це зменшує видатки на шпиталі і підносить видатність праці. Крім цього приготовляються великі проекти для будови домів, щоби забрати людей з перенаселених околиць в сторони з рідшим населенням.

— **Ріжні вістки.** Англійський летун, рекордист у скоку з легкопадом, Джан Транум, хоче скочити з легкопадом із літака на висоті 13.000 м. у Копенгагені. — До міста Мояве у Каліфорнії виїхало тисячі людей шукати золота, бо прийшла звістка, що є там великі зложа золота. — У Вітебську відкрили державний медичний інститут з 8 клініками. — В Албані (Овієдо) арештували провідника червоної армії в Астурії, Рамон Гонзалес Пена. — За останній рік приїхало до Австрії 1000 індійців; від січня до березня виїздже з Відня до Індії багато австрійців у подорож. — Суд у Трієсті засудив сина Каруза на півтретя року вязниці за злобне побиття селян підчас їзди автом.

— **Хто дістане нагороду миру?** 10. ц. м. прийде звістка із Осльо про нового лавреата Нобля заслуженого для мирової справи. Згідно з заповітом Нобля нагороду цю повинен дістати той, хто прислужився найбільше для братерського зближення народів. Мирова нагорода — єдина з нагород Нобля, про яку рішатимуть не у Стокгольмі, столиці його батьківщини, а в Осльо, столиці сусіднього братнього народу, норвежців. 10. грудня це дата смерти Нобля і цього дня призначують цю одну нагороду. Підчас від ни тільки одного разу дістав її швайцарський Червоний Хрест. У 1923 і 1924 р. її не признали, у 1925 дістали її англ. міністер закорд. справ Чемберлен до спілки з ген. Дозом, що обмежив велитенську суму воєнної контрибуції; у 1926 р. дістали її два міністри закорд. справ Штреземан і Бріян. З передвоєнних лавреатів згадаймо німецьку письменницю Берту Сутнер, австр. журналіста Г. А. Фріда, бельгійського сенатора Ля Фонтена, Ф. Нансена, В. Вільсона і архиєпископа Седерблєма. Цього року кандидатів на цю нагороду багато, але справжніх миротворців таки за мало.

Жінко! Будеш нам щиро вдячна, якщо при періоді засобишся в МЕНАЛЬ. Також при упадках МЕНАЛЬ віддає ідеальні послуги. Не прибільшуємо, коли скажемо, що жінка сама найбільше себе кривдить, коли не зробивши з МЕНАЛЕМ проби переходить понри МЕНАЛЬ байдуже або з недовірам — Тут треба доконати конче одної тільки проби, щоби переконатись, що не лише сама буде його вживати з вдоволенням, але також особисто буде його гаряче поручувати всім своїм знайомим сповкам. **Меналь** продають аптики, аптичні і костичні склади. **Меналь**, Львів, Потоцького 11 а.

— Вологін Дністер-Одеса. Науково-технічна рада Наркомгоспу УСРР затвердила проект будови нового вологону Дністро-Одеса довжиною 40 км. Буде це велитенська споруда, що будуватиметься 12 років. Уся будова розділена на три черги. Перша черга буде закінчена 1937 року, останні роботи 1948. Тепер Одеса зуживає на рік близько 37 мілїонів кубометрів води. В 1948 р. зуживатиме 125 міліонів.

— Самогубство професора медицини. В лікарському світі велику сензацію викликало самогубство д-ра Вільгельма Тавфера, професора медичного виділу будапештенського університету. Проф. Тавфер мав піддатись операції. Хоча сам перевів у своїм житті тисячі операцій, чув тепер непереможний страх перед операцією на собі. Коли роблено приготування, щоби перевести його до клініки, вистрілом з револьвера відобрав собі життя. Мав 84 роки.

— Можна фотографувати думки. Нобліваський лавреат 1932, професор фізіольогії в кембриджському університеті д-р Адріян, винайшов спосіб фотографувати думки при помочі реєстрації та зміщення електричних сповук, які виходять з мізку. Вченому вдалось записати думки на плівці, перевертити їх у звуки і передавати радієм. Стверджує він, що коли людина сидить на кріслі вигідно з заплющеними очима, нічого не думаючи, тоді мозок висилає у простір приблизно 10 електричних „набоїв" на секунду. Та коли тільки зверне вона увагу на щось, дивлячись, тоді число цих набоїв доходить до 2.000. Досвіди вченого обмежені досі головно до тої частини мізку, що контролює зір.

— Похована в летаргу. В місцевості Ґавагаєвач у Югославії склався жахливий випадок поховання живої особи. Померла там у старшому віці селянка Музарова, яку за два дні поховано. Кілька годин після похорону грабар почув якісь звуки, що походили із свіжого гробу. Коли при помочі кількох людей відкопано гріб, стверджено на основі позиції небіжки, що її поховали в летаргу, з якого вона в домовині пробудилася і померла вдушившись.

— Жид Зомбарт проти жидів. У Берліні вийшла нова книжка відомого німецького економіста Вернера Зомбарта „Німецький соціялізм". 80-літній соціольоґ цією книжкою переходить рішуче на бік націонал-соціялістів. Він доказує, що жиди шкідливі своїм впливом на звичаї, закони, господарство і мораль. Тимто не досить позбутись жидів із держави; треба ще викорінити ввесь їх вплив. Зомбарт сам — жид. 20 літ тому оженився він з румунською жидівкою із Ясс і тоді про це його подружжя широко писали. Двоє дітей Зомбарта, річ ясна, неарійців, не має нині прав у Німеччині.

ПОРОШКИ
«KOWALSKINA»
вживаємо при дошкульних
БОЛЯХ ГОЛОВИ
конче зі знаком „серце у перстені"
FABRYKA CHEM. FARMAC. „A. KOWALSKI" WARSZAWA

ДИВОГЛЯДИ.

ЯК ДОВГО МОЖЕ ЙТИ ОДИН ЛИСТ.

Колишній бурмистр міста Пітерборо (Англія) Вілям Сновден дістав листівку, яку вислали до нього з міста Дерсінгема... 28 літ тому. Оба міста віддалені від себе на 50 миль. Це доказ, що на англійській почті нічого не гине.

ПОКИЩО НЕПРИЗНАНЕ ІМЯ.

До одного париського цивільного уряду прийшов цими днями щасливий батько, що хотів назвати свою новонароджену дитину „Маріною". Урядовець відмовився записати таке імя в книги заявляючи, що офіціяльно допущене у Франції тільки імя „Маріне", а не „Маріна". Батько, щоб дістати дозвіл на зміну останньої букви в цьому імені мусить звернутись до суду. Суд, згідно з принятими у Франції звичаями, йому не відмовить, але справа протягнеться.

З дороги життя.

Співак зеленої Буковини.

Вродився поетом... Так було записано між звіздами. Над його колискою гуляли полонинні вітри, шуміли горді смереки, лопотіли орлині крила. Бо родився в барвінковій країні, де висіли гнізда орлів, бушували громи і потоки. Вслухувався від дитини в дикі думи, що їх співали чорногірські вітри, і як довго був їм вірний, був великим поетом.

І тоді, коли шовковим словом співав:

О, мила, ти мій світе,
Даруй мені два квіти,
Два квіти на кресаню
По нашому коханню

І тоді, коли виводив тугу молодого жовніра, що то сів при столику і думав над тим, що:

Мати моя старенькая
Пише ми в одно,
Що там зима тяженькая,
А їй студено.

Нема, нема їй кому
Врубати дрівець,
Бо їй синок один в дому
Цісарський стрілець!

І тоді, коли могучому воєводі кидав устами Довбуша смілий визов:

Так знай, що нині ще на Чорногорі
Збудуєм орлове гніздо
І або відти вольні повертаєм,

Найкращі дарунки на Св. Николая, як торбинки, парасольки можна дістати у фірмі:
КОБЛЕС
Сикстуська 1. Памятайте „Коблес" Сикстуська 1

Або вам ворон пісню заспіває
Вогробову!

Всюди там чути слово і музику великого вітхненого поета — слово повне глибини, краси і сили.

Та над життя його і над його творчість насунулася чорна, трагічна хмара. Пройшов життєву стежку без усміху щастя; його творчість заломилася й схитнулася під непереможним впливом велитня-Шевченка.

Та всеж таки, коли в неділю шануватимемо память „соловія Буковини", неоціненого оповідача, заслуженого популяризатора, письменника для дітей, редактора, дорадника села, його наставника, організатора шкільництва, оборонця народньої мови, великого народолюбця — нехай у вінку, який йому складе український нарід, не бракне листка від звеличників Федьковича, як великого ліричного поета.

На черновецькому цвинтарі дрімає тиха могила зі скромним нагробником — могила людини, що колись будила Буковину до нового життя, а в якій теперішні володарі заборонили святкувати його память.

Тиберій Горобець.

ВЖЕ Є В ПРОДАЖІ
PAPIEROSY
HEL
(АМЕРИКАНСЬКИЙ ТИП)

З кіна.

КІНО КАСІНО: „СТВОРЕНА ДО ПОЦІЛУНКІВ".

Фільма має на афіші відомі прізвища: Жани Гарльов, Люїса Стона, Ляйонеля Беррімора і Франшо Тона. Заголовна роля належить відомій „платиновій бльондинці", що крутить собою і крутить голови мужчинам уже не від нині. Краще підходив би цій фільмі заголовок: „Хочу вийти за міліонера", бо в цьому напрямку йдуть усі зусилля гарної, чесної, еле дуже нахабної та зручної дівчини. Нахабству її помагає ще сліпий припадок, що зветься щастям. Великі актори Стон і Беррімор не мають у цій фільмі відповідної ролі. Франшо Тон, симпатичний партнер Гарльов, закохується у гарній дівчині занадто швидко і занадто просто.

КІНО КОЛІСЕЙ: „ВСЕ ЦЕ ЖАРТ" і ревія „ФРОНТОМ ДО ВУЛИЦІ СОНЯШНОЇ".

(ет) На сценарій цієї фільми зложилася ціла низка трагікомічних непорозумінь, спричинованих навмисне для жарту. Симпатична гра симпатичних акторів і фільма, місцями дотепна, бавить. З акторів вирізняється Честер Морріс у ролі абиточного архітекта.

Ревія переватажена так, що більш як двогодинна програма томить. Є тут кілька добрих скетчів, з яких два надто непристойні. Коли дирекція кіна хоче вдержати у себе вибагливу публику, тоді того роду речі, як „Зрадливий чоловік" і ґротеска „Амор та невинні дівчатка" треба накинути. Інші точки дуже добрі й без закиду. На увагу заслуговують: танкова картина „Арлекінада", прегарна була хвилююча настроєва інсценізація „Жінка-шпигун", д. добрий бу вокомічний квартет у виконанні кравця, муляра, шевця і маляря, скетч з освідомленою дівчиною і т. д. З окремих виконавців незрівняна І. Вінярська (знаменита інтерпретація пісеньок), С. Вестані — особливо у виконанні слявфокса „Бо це звичайно починається так", Співарський і, очевидно, ревелерси „Євгена". Фінал „Закопане" місцями нудний, бо за багато в ньому ґуральських пісень, усеж завдяки декораціям і світляним ефектам подобався.

СПОРТ.

ЛЕЩЕТАРСЬКІ ЗМАГАННЯ.

В неділю 16. грудня ц. р. відбудуться лещетарські змагання в таких конкуренціях: 1) 12 км. мужчин, 2) штафета 4 × 4 км. жінок і юніорів. Збірка змагунів в год. 9. рано біля останнього перестанку трамваю ч. 10 (рогатка винарстинівська). Старт змагунів в год. 10. рано. Зголошення до УСС до дня 14. ц. м. (пятниця) в год. 19. до 21. вечором. Вписове від змагунів по 20 сот., від дружини 50 сот. В зголошенні подати число змагової карти й посвідку лікарських оглядин. Без посвідки лікарських оглядин змагуни не будуть абсолютно до змагань допущені. Льосування, пояснення траси й роздача чисел відбудеться в суботу в домівці УСС, Руська ч. 3. I. пов. в год. 19. вечором. — Організує змагання У. С. С. К.

Одночасно повідомляємо, що домівка УСС перенесена до Міщанського Братства при вул. Руській ч. 3, I. пов.

ОСНУВАННЯ У. С. К. „ГОРИНЬ" У РІВНОМУ.

В спеціяльному органі волинського воєвідства, тижневику „Волинь", з 2. ц. м., находимо таку вістку: Під проводом посла С. Скрипника відбулися в салях „Рідної Хати" організаційні збори, що мали на меті оснувати український спортовий клюб. Новозорганізований клюб дістав назву „Горинь". Організатори занялися виробленням його статуту.

Присилайте передплату!

КАЛЄНДАР **КРИНИЦЯ**

це книжка, яку мало Вам раз перечитати і відложити. Ви мусите хоч-не-хоч вертатись до неї багато разів.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Майже ЗАДУРНО

фірма „Галицький Магазин Новин" Галицька 15.

:: продає всілякі блаватні товари **за безцін.** ::

Для прикладу кілька цін:

Фланеля на білля	0·55	Полотно	0·55
„ на піжами	0·65	Димка на підштанці	0·65
„ у найн. взори	0·75	Зефір на сорочки	0·75
„ кольорова	0·70	Попеліна на сорочки	1·30
„ на дешет. блюзи	1·15	Перкал на колір	0·75
Бая двостор.	1·20	Сирий колір шовк	1·20
Вельвети і штрукси	1·70	Хустини до носа	0·10
Вовна на сукні	1·70	Серветн	0·20
„ на плащі	5·50	Стирки	0·35
Шев'оти на убрання	2·45	Вафл. ручники	0·28
Сукно лещетарське	5·50	Купел. ручники	0·50
Коци	4·25	Всипи	1·—
Пледи	5·40	Пошевки	1·95
Капи і обруси	2·50	Простирала колдо.	4·90

Великий вибір шовкових і вовняних матеріялів. — УВАГА: При закупні товару від 5 зол. задурно білети до кіна Палас, Аполльо, Атлянтік і інших.

Театри.

Кооператива „Український Театр". Український Нар. Театр ім. Тобілевича

Скала н/Збр.

9. XII Зазіана Острога.

10. XII. Спадкоємець.

Театр гратиме від 13. XII. — 16. XII. о. р. в Чорткові.

Великий Міський Театр.

Неділя, 9. XII. год. 3·30 поп. „Чужа дитина". Ціни найнижчі.

Неділя, 9. XII. год. 7·30 веч. „Росвішна дівчина".

Понеділок, 10. XII. год. 7·30 веч. „Роскішна дівчина".

Театр Ріжнородностей.

Неділя, 9. XII. год. 7:30 веч. „Музичні іграшки".

Понеділок, 10. XII. год. 7·30 веч. „Під примусовою управою".

Кіна.

АПОЛЬО: „Каріока" (Дольорес дель Ріо).

АТЛЯНТИК: „Маскарада".

ВАНДА: „Мадярське кохання".

ГРАЖИНА: „Жінка на одну ніч" та виступ балалайкового хору.

КАСІНО: „Створена до цілування" (Жан Гарльов).

КОЛІСЕИ: „Все це жарт", ревія: „Фронтом до Сонішної вулиці".

КОПЕРНИК: „Весняна парада" (Франціска Галь).

МАРУСЕНЬКА: „І що ж далі, сіра людино?" ревія: „Від Оберка до Каріоки".

МІРАЖ: „Кво вадіс".

МУЗА: „Сини пустині".

ПАЛЯС: „Піснею я завойовую світ".

ПАН: „Ці два, ця третя й четвертий з рогами", „Казанова" (Мозжухин).

ПАСАЖ: „Пімста д-ра Фуманчу" та ревія.

РАЙ: „Пісенькар Варшави" (Е. Бодо).

СВІТ: „Заборонена мельодія" з Джозе Мохікою та „Білий слід".

СОНЦЕ: „Син джунглів".

СТИЛЕВЕ: „Що мій чоловік робить у ночі", ревія: „Гуртівня гумору".

УТІХА: „Сьогодні живемо!" й ревія.

ХИМЕРА: „Тигр убивник".

Закордонне радіо.

Неділя, 9 грудня 1934.

Відень (506,8) 11·20 Скрипкова соната ф-дур Гріга, 11·5 Посмертна симфонія с-дур Шуберта, 12·40, 15·35 Концерт, 20·00 Нар. песа Анценгрубера, 22·00 Для фортепяну, **Братислава** (298,8) 19·20 Слов. пісні, 19·45 Слов. поезія, **Брно** (325,4) 19·20 „Що робить Анета?" оп. Вайнберґера, **Прага** (470,2) 9·05 Сольо на арфі, 11·00 Квартет, 15·00 „Цілунок" оп. Сметани, **Копенгаген** (255,1) 15·25 „Дочка полку" оп. Доніцетія, 22·20 Скрипка, **Париж** (1648) 16·00 Симф. концерт, **Атльона** (531) 23·30 Спів, **Білгород** (437,3) 15·30 Пісоньки, 20·30 Скрипка, **Любляна** (569,3) 16·30 Спів і гітара, **Берлін** (356,7) 14·15 Квінтет на два обої, 20·00 Легка музика, **Кельн** (455,9) 12·00 Нар. танки, 18·25 Муз. казки, **Ляйпціг** (382,2) 11·30 Кантата Баха „Іх ге унд зухе міт Ферлянген", 13·00 Концерт, **Будапешт** (550,5) 12·30 Циг. музика, 17·50, 21·40 Концерт, 21·00 Вечір пісень Марії Базілідес, **Міляно** (368,6) 20·45 Вечір опер, **Рим** (420,8) 17·00 Симф. концерт, 20·45 Веч. концерт.

Понеділок, 10. грудня 1934.

Відень (506,8) 12·00, 13·10 Концерт, 17·30 Арії та пісні, 19·50 Так любить віденець (пісоньки, симф. орх.), 21·55 Форт. музика, **Братислава** (298,8) 20·15 Форт. рецітал, **Кошиці** (259,1) 17·10 Для Закарпаття, 19·30 Концерт, **Прага** (470,2) 17·55 Скрипка, 20·15 Батько та син (комп. Венч. і Вяч. Завртал), **Париж** (1648) 21·00 „Ляля Рук" ком. оп. Давіда, **Данціг** (230,2) 10·15 Вок.-муз. авд., **Мадрид** (274) 19·00 Есп. музика, 19·30 Пісоньки, **Атльона** (531) 21·35, 22·45 Спів, **Білгород** (437,3) 20·00 „Порін" оп. Желінського, **Берлін** (356,7) 16·00 Вес. пополудне, 18·30 Пісні, **Кенігсвустергавзен** (1571) 20·10 Симф. концерт, **Мінхен** (405,4) 20·10 „Село без любові" оп. Кінеке, **Будапешт** (550,5) 18·25 Легка музика, 19·40 Бетовенівський вечір, 22·50 Циг. музика, **Міляно** (368,6) 11·30 Тріо, 17·10, 22·00 Танк. і камер. музика, **Рим** (420,8) 13·00 Орх., 17·30 Солісти.

Львівське радіо.

Неділя, 9. грудня 1934.

9·00 Ран. авд., 9·07 Руханка, 9·23, 9·40 Ран. муз. з гр. пл., 9·50 Хвилинка господинь, 10·57 Сигн. часу, 12·03 Метеорол. вістки, 12·05 Сільва рерум. 12·10 Театр. реперт. 14·00, Концерт орх. манд., 15·00 Споживання баранини умовиною успіху годівельної праці, 15·15 Ксильофонові твори на гр. пл., 15·25 Огляд ринків рільн. продуктів, 15·35 Пісоньки з гр. пл., 15·45 Хлборобська скринька, 16·00 Панночка з в конечка (фрагм. повісти Деотими), 16·20 Віольончеля, фортепян, 16·40 Для старших дітей Переказ про золоту качку. 17·00 Нар. мотиви в музиці (Аргасінська, пісні; форт., скр.), 17·50 Нова теорія мистецтва, 18·00 Театр Уяви: Кримінальна повість (гротеск а Камі), 18·45 Апухтінові вихованці, 19·00 Рел. концерт із кост. Єлисавети у Львові (хори, орг.), 19·5 Актуальн. фейл., 20·00 Популярний концерт (симф. орх.; Бендео бас) 20·45 Веч. денник, 20·55 Як працюємо, 21·00 На беседі льв. хвилі, 21·30 Спорт, вістки 21·45 Почт. техн. скринька. 22·00 Реклям. концерт, 22·15 Авд.: Від памятника до памятника, 22·30 „Гольдберґові варіяції" Баха (гр. пл.), 23·05 Танк. музика.

Понеділок, 10. грудня 1934.

6·45 Ранішня авдиція, 7·50, 22·00 Рекл. концерт, 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеор. вістки, 12·05 Огляд преси, 12·10 Концерт, 13·00 Полудн. денник, 13·05 Польські стилізовані пісні з гр. пл., 15·30 Експорт, 15·35 Біржа, 15·45 Орхестра, 16·45 Лекція нім. мови, 17·00 Форт., 17·35 Фрагм. з оп. Р. Штравса „Кавалір Срібної Рожі" з гр. пл., 17·50 Фотограф, краєзнавство, зима, 18·00 Про ролю реґіональних дит. часописів, 18·15 Тріо Гінцбурґів (скрипка, альтівка віольончеля), 18·45 Почитаймо собі (огляд ялинкових видань), 19·30 Краєвид Польщі та її культура, 19·50, 19·56 Спорт. вістки, 20·00 Легка й популярна муз. 20·45 Веч. денник, 20·00 Як працюємо, 21·00 Давня муз. 21·45 Умовини життя в морі, 22·15 Лекція танку, 22·35 Найславніші тенори світа з гр. пл., 23·05 Танк. музика.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 8. грудня ц. р. кооперативам платив за:

	льоко Львів.
1 кг. масла десерового	2·60 зол.
1 л. молока	0·18 „
1 л. сметани	0·70 „
1 к. яєць	4·15 „

Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 1 літра 26 сот.

Тенденція на масло звишкова, на молоко, сметану і яйця вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що в грудні ц. р. платить до відкликання своїм доставцям **за 1 кг.** живої ваги птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові (вул. Б. Гловацького 23):

Курочки молоді	І. кл.	за 1 кг.	0·93 зол.
Когутики мол.	І. „	„	0·85 „
Качки	І. „	„	0·85 „
Пантарки	І. „	„	1·— „

Індиків і гусей не приймає. Також не приймає курей, качок і пантарок II. кл.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ФІРАНКИ дешеві і вибагливі ручно виконані. **Фрайлих**, Сикстуська 21. 53/84 2-?

МИГДАЛИ, ГОРІХИ І РОДЗИНКИ на свята найдешевше купиш у **Орнштайна** Сикстуська 29. 60/85 1—2

ВОВНЯНІ ПІДШТАНЦІ мужеські 3·90, сист. Єгера 5·90, теплі кафтанчики 2·90, жіночі теплі реформи 1·50, вовнячкові 4·50. АСТРА, Фабрика, Сикстуська 2. 651

ГАРБАР з високою освітою, практикою і деяким капіталом шукає спільників до пущення в рух механічної хромової гарбарні. Потрібний грошевий вклад а по змозі і торговельна співпраця. — Зголошення слати до Комітету Розбудови Українського Промислу при Укр. Техн. Тов. Львів, Костюшка 3. 674 1—4

НАЙГАРНІШІ ЖІНОЧІ ПЛАЩІ по зол. 75·—, 85·—, 95·— 110·— і вище, дуже модні сукні по зол. 30·—, 35·—, 39·—, 43·— і вище продає відома першорядна фірма ЯКІВ ПОСАМЕНТ, Львів, Академічна 2. (Готель Жоржа). 670 2—4

ШВАЙЦАРСЬКІ ГОДИННИКИ продає дешево Домбровський і Розважевський. Львів, Академічна 2. 36/82 9—10

ОГОЛОШЕННЯ.

Вирібня музичних інструментів **Фр. Невчик** Львів, вул. Городецька 2Б. Телефон 25-76. Поручає всілякі музичні інструменти, приладдя, грамофони, плити і т. п. по приступних цінах. — Цінники на бажання. Приймає направи. 31/81 9—10

НЕРВОЛЬ

Хеміка д-ра Францова, одинокий радикальний і випробований засіб (натирання) проти

РЕВМАТИЗМОВІ

кольок з причини простуди, пострілові, ісхіясові і ін. — всюди можна дістати.

Виріб і головна продажа

АПТИКА МІКОЛЯША

Львів, Коперника 1. 40/82 7—10

Перероблювання з дезинфекцією дротяних сіток, залізних ліжок, матераців, отоман виконує фабрика **Закс**, Ліндого 6. Тел. 79-99. 12/73 4—10

Ліжка дитячі 25 зол. кухонні 8, полеві 10, сіткові 20, дротяні вклади 18. **Отомани** 30, розкладані **канапки** 30, **матераци** з подушками 14, **волосяні** 40. Найновіші **тапчани** 75. — Фабрика **Закс**, Ліндого 6. Тел. 79-99. 12/73 4—10

Японський доктор медицини

Др. А. Ючоси

спеціяліст внутрішніх недуг, епілепсія, люес. Лікування японськими зелами. — На провінцію висилаю ліки почтою. 671 1—5

Варшава, Нови Сьвят 59. м. 7.

ПРОСПЕР МЕРІМЕ

БЛАКИТНА КІМНАТА

ТА ІНШІ ОПОВІДАННЯ

Переклав із французької мови Василь Софронів. — Ціна 0.95 зол., з почт. пересилкою 1.20 **зол.**

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 5 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень . . . зол. 0.35
„ одношпальтовий в тексті і новинках „ 0·60
„ „ на першій сторінці . „ 0·80

Дрібні оголошення від слова:
матримоніяльні і приват. кореспонденція по зол. 0.15
купно, продаж, винаєм т. п. . . „ 0·10
шукаючі праці . . . . „ 0·07
слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1 . . . . . . зол. 480·—
„ „ 1/2 . . . . . . „ 250·—
„ „ 1/4 . . . . . . „ 130·—
„ „ 1/8 . . . . . . „ 70·—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10